

Els primers quaranta anys del CERAP

Maria Eugènia Perea Virgili, directora de «*Lo Floc*»

Tot i que ja s'ha dit, es pot tornar a dir: perquè és veritat, perquè la memòria és feble i cal refrescar-la de tant en tant i perquè els més joves en siguin informats sense haver de recórrer a les hemeroteques. Que el CERAP hagi viscut –a vegades sobreviscut– quan els vents no han bufat favorables– quaranta anys és tot un esdeveniment a celebrar, un miracle cultural que ha beneficiat tot Riudoms i, de retruc amb la seva petita contribució, tot el país. Perquè què hauria estat de Riudoms al llarg d'aquests quaranta anys sense els trenta-dos llibres que el CERAP ha editat i sense els centenars d'estudis en forma d'article que ha anat publicant *Lo Floc*? El «desert cultural» a què algun cop s'ha fet referència en descriure el poble abans de la creació del centre d'estudis hauria sigut més erm, més àrid, més vast.

I igualment quina fesomia hauria adoptat Riudoms sense vint-i-vuit edicions dels Premis Arnau de Palomar, sense vint-i-sis correfocs de festa major, sense setze caminades a la Mola, sense incomptables tornejos d'escacs, sense les representacions d'El Traspals, sense els Seminari d'Estudis Agraris, sense les Trobades d'Artistes i Estudiosos, sense el seu suport a la llengua catalana

i a les llambordes del casc antic, sense el seu aixopluc a plataformes com El Freixe, Salvem els arbres de Sant Antoni o més recentment a l'Assemblea Nacional Catalana o Riudoms per la Independència? Pensem-hi. Com seria avui Riudoms sense els milers d'activitats que ha proposat en quaranta anys, sense

«Què hauria estat de Riudoms al llarg d'aquests quaranta anys sense els trenta-dos llibres que el CERAP ha editat i sense els centenars d'estudis en forma d'article que ha anat publicant *Lo Floc*?»

l'impuls, la formació i l'arrelament que ha donat a tantes i tantes persones que s'hi han acostat?

I, posats a reflexionar, pensem també com seria el dia a dia del CERAP sense la seva seu social, perquè aquest és un punt clau. Sovint ens planyem amb

raó que la manca d'espais al centre d'estudis és un problema endèmic que s'assossega d'anys i panys i que n'impedeix un desenvolupament ple. És cert. Però podem fer l'exercici d'imaginar-nos com seria no tenir casa en propietat i anar sempre d'aquí cap allà, demanant permisos, sales, dispersant persones i materials, depenent tothora de tercers? Recordem-nos, doncs, en aquest quarantè aniversari, d'aquells que sense cap mena d'ajuts institucionals i en un context social i econòmic bastant menys receptiu que l'actual van creure-hi a ulls clucs i van avalar amb signatura i crèdits personals la compra de cal Marc Massó.

Per això aquest quarantè aniversari ens l'hem de sentir tots ben nostre, l'hem de festejar i enorgullir-nos-en tot el poble. La Junta directiva actual del CERAP crec que, amb encertat criteri, fa molt bé d'intentar-hi implicar com més gent, millor. El calendari d'activitats commemoratives per tot l'any –fins el desembre del 2019– ja és a punt perquè tots en puguem gaudir. Fem-ho, vivim-lo plenament i treballem cadascú amb el nostre gra de sorra perquè aquests quaranta anys siguin només els primers d'un projecte sòlid, inclusiu i perdurable. I que el camí cap al centenari avanci amb decisió. »